

Doküman No	SYS 001
Yayın Tarihi	08.08.2025
Revizyon No	00
Revizyon Tarihi	

KÜLTÜREL SÜRDÜRÜLEBİLİR POLİTİKASI

Kültürel Mirasın Sunulması: Otelimiz, yerel halkın fikri mülkiyet haklarına saygı gösterir. Geleneksel ve çağdaş yerel kültürün otantik unsurları mutfağımızda, tasarımıımızda, dekorasyonumuzda değerlendirilir.

Eserler: Otelimiz, tarihsel ve arkeolojik eserleri alıp satmaz, ticaretine aracılık etmez ve bunları sergilemez.

Sürdürülebilir Yerel Gastronominin Tanıtımı: Otelimiz yerel ürünlerin tanıtılmasına ve tüketimine öncelik vermektedir. Tüm faaliyetlerinde gastronomide sürdürülebilirliği sağlamak için yenilikçi ve yaratıcı uygulamalar ortaya koymaktadır.

İZMİR'İN TARİHSEL MEKAN VE BİNALARI

TEPEKULE HÖYÜĞÜ (BAYRAKLI), Kentin başlangıcı hakkında bugün Bayraklı semtinde yer alan ve Tepekule olarak bilinen ören yerinin, eski İzmir'in kuruluş yeri olduğuna pek şüphe bulunmamaktadır. Burasının kuruluş yeri olarak seçilmesi, dışarıdan gelecek saldırılara karşı savunma kolaylığı sağlamasındandır. Kuruluş yerinin tercihinde öne çıkan faktörlerin başında güvenlik kadar ticari aktivite de belirleyiciydi. Bir yarım ada üzerinde bulunuşu, kente doğal bir liman imkanı sağladığından, deniz ticaretine uygun ortam hazırlıyordu. Bayraklı'da yapılan kazılarda elde edilen buluntular, İzmir'in kuruluşunun İÖ. 3000 yıllarına kadar indiğini göstermektedir. İzmir'in bu ilk döneminden geriye kalan en önemli miras, şehrin kendisidir. Bugüne kadar yapılan çalışmalarda, kentin ızgara planlı, yani birbirini dik kesen sokaklarla örülü bir yapıda olduğu anlaşılmıştır. Kente ilişkin önemli bulgular arasında iki tapınak, şehrin surları, sivil mimari örnekleri, cadde, sokak ve çeşmeler sayılabilir.

AGORA İzmir, Roma İmparatorluğu döneminde önem kazanmış ve ticaret kenti olma özelliğini geliştirmiştir. Roma İmparatorluğu döneminde kentin pek çok eser kazandığı bilinmektedir. Cadde ve sokaklar taş döşeme ile kaplanmış, kentin görüntüsüne Roma mimarisi hakim olmuştur. Ancak ne yazık ki bu eserlerden büyük çoğunluğu günümüze ulaşamamıştır. Fakat Roma dönemi eserlerinden bazılarının kalıntıları, İzmir'in geçmişten getirdiği izler olarak kentte yaşamaktadır. Bu kalıntıların başında hiç şüphesiz Agora gelmektedir. Her türlü tahribata uğramasına ve bakımsızlığına rağmen büyük bölümü günümüze ulaşabilmiş olan devlet agorası Roma dönemi yapıları içinde en dikkat çekici olanıdır. İS. 178 deki deprem sonrasında tamir edilmiş şeklini yansıtan agoranın bir bölümü de, kazı çalışması yapılmadığı için toprak altındadır.

KONAK MEYDANI XVIII. yüzyılda başlayan, Osmanlı Devleti'nin modernleşme sürecinin kentlere yansıması, XIX. yüzyıl başlarına denk gelmiş ve bu dönüşüm, İzmir'in fiziksel yapısında yeni bir kentsel dokunun ortaya çıkmasına zemin oluşturmuştur. Bu nedenle imparatorluğun diğer kentlerinde olduğu gibi İzmir'de de, XIX. yüzyıl öncesinde kamusal bir merkez bulmamız mümkün değildir. Dolayısıyla İzmir'de böyle bir merkezin oluşumu, devletin modern bir monarşi olma yoluna girmesine bağlı olarak ortaya çıkabilmiştir.

Doküman No	SYS 001
Yayın Tarihi	08.08.2025
Revizyon No	00
Revizyon Tarihi	

Katipoğlu Konağı XIX. yüzyıldan itibaren oluştuğunu belirttiğimiz konak çevresindeki kamusal mekanın başlangıcı İzmir'in ünlü ayan ailesi Katipoğulları'na uzanmaktadır. 18. yüzyılın başından itibaren varlığını bildiğimiz aile, belirtilen yüzyıl içinde giderek güçlenmiş ve İzmir'in yönetiminde en etkili odaklardan birisi olmuştur. İşte Konak meydanı olarak bildiğimiz meydana adını veren yapı, Katipoğlu ailesinin konağıdır. Bu konağın dış avlusunu çevreleyen duvarların daha doğrusu cümle kapısının önündeki küçük boş alan, İzmir'in ilk Konak meydanıdır. Konağın arka tarafında küçük bir türk mezarlığı olan sulu mezarlık, Meydanın denize doğru ucunda ise bugün de hala varlığını sürdüren Ayşe hatun camii yani Yalı camii yer alırdı.

Rıhtımın Oluşturulması İzmir'in idari merkezi olarak Konak Meydanının oluşmasının ikinci evresi, 1850'li yıllarda başlamıştır. Bu bağlamda yapılan yatırımların başında yeni rıhtımın inşası (1867-1876) gelmektedir. Rıhtım projesi, İzmir'in eski limanı yani iç limanın doldurulması sonucunu da doğurduğundan, kentin denizden görünümü iyiden iyiye değişiyordu. Bu değişim iç liman girişindeki Liman kalenin yıkılmasıyla iyice belirginleşti.

Hastane Türkler dışındaki bütün toplulukların İzmir'de hastanesi olduğu halde, Türklerin ilk hastanesi 1849'da Gureba-yı Müslimin adıyla inşa edilir. 1909'dan sonra yaygınlaşan memleket hastaneleri kapsamında, eski hastane 3. bloku yapılarak genişletilir.

Saat kulesi, konak önü veya kışla meydanı olarak bilinen alanın ortasına yakın bir yerde, dönemin valisi Kamil Paşa ve Belediye Reisi Eşref Paşa'nın gayretleriyle inşaatına 1 Eylül 1900 tarihinde başlanmış ve yaklaşık bir yıl süren bir yapım süresinden sonra, dönemin Osmanlı Sultanı II. Abdülhamit'in 25. cülus (tahta çıkışı) kutlamaları çerçevesinde 1-Eylül-1901 tarihinde törenler ve şenliklerle açılmıştır.

Asansör İzmir'in Karataş semtinde, Mithatpaşa Caddesi'nden yaklaşık 40 metre yükseklikteki Halil Rifat Paşa Caddesine çıkmak için, 1907'de İzmir tüccarlarından Nesim Levi tarafından yaptırılmıştır. 1942 yılında bir başka işadamı Şerif Remzi Reyent'e devredilen asansör, 1977 yılında belediyeye bağışlanmıştır.

Kordon 1860'lı yıllara kadar İzmir'de düzenli liman ve rıhtım bulunmamaktaydı, bu durum, gemilerin yükleme ve boşaltma işlemlerinde güçlük yarattığı gibi, kaçakçılığa da büyük çapta olanak sağladığından gümrük gelirlerinde önemli kayıplara yol açmaktaydı. 1860'lı yılların ortalarında demiryolu hatlarının işletmeye açılması ve yöreden gelen malların akışının hızlanması ve artması nedeniyle, büyük tonajlı gemilerin rahatça yanaşıp, yükleme boşaltacak yapabilecekleri bir rıhtıma ihtiyaç duyulmuştur. 1867'de J. Charnaud, A. Baker ve G. Guerracino adlı İngiliz tüccarların kuracakları kumpanyaya Rıhtım inşaatının imtiyazı verilmiştir. Şirket 1869'da inşaata başladı ve rıhtımın önemli bir bölümü, 1876 yılında tamamlanarak hizmete açıldı. İngilizler'in Alsancak Garını kurmaları, ardından Gümrük önünden Alsancak'a kadar Rıhtım yapılması ve rıhtıma tramvay hattının döşenmesi, İngilizler'i ticari ilişkilerde ön plana çıkarmıştır. Birinci Kordon'a döşenen tramvay hatları ile gündüzleri yolcular taşınırken, geceleri tramvay hattında çalışan tren katarları, Alsancak Garı'na gelen malları Birinci Kordon'dan geçirerek İzmir Limanına taşıyarak, gemilere yüklenmesine yardımcı olmaktaydı.

Alsancak Garı 1856 yılında İzmir-Aydın demiryolu hattının yapılması için imtiyaz,

Doküman No	SYS 001
Yayın Tarihi	08.08.2025
Revizyon No	00
Revizyon Tarihi	

İngiliz girişimci Wilkin ve dört arkadaşına verildi. İmtiyaz 1857 yılında "İzmir'den Aydın'a Osmanlı Demiryolu" kumpanyasına devredildi ve Alsancak Garından başlayan 133 kilometrelik İzmir-Aydın demiryolu hattı, 1866 yılında hizmete açıldı.

Kızlarağası Hanı İzmir'in ticari etkinliklerinin başlaması üzerine, XVIII. yüzyıldan itibaren denize yakın ticaret bölgesinde hanlar inşa edilmeye başlanmıştır. Hanlar, İzmir'in Osmanlı-Türk çehresini yansıtan binalardır. Bu binalardan günümüze kalan örnekler son derece azdır. Günümüzde restore edildikten sonra önemli bir merkez haline gelen Kızlarağası hanı, 1744 yılında Sultan I. Mahmut'un Kızlarağası Hacı Beşir Ağa tarafından yaptırılmış, iki katlı, dört kapılı bir handır.

Hisar Camii Hisar Camii adını, yapıldığı dönemde yanibaşında bulunan Hisardan almıştır. Bu camii İzmir'in tarihsel iş merkezinde olup, 1597 yılında Yakup Bey tarafından yaptırılmıştır. Ortadaki büyük kubbesi sekiz adet fil ayağı üzerinde durmakta, yanlarda üçer büyük, arkada üç küçük ve son cemaat yerinde de yedi küçük kubbesi ile tek şerefeli minaresi bulunmaktadır. Mihrap, minber ve vaaz kürsüsü son derece özenle süslenmiş olup, günümüze oldukça sağlam bir biçimde ulaşmıştır.

Yalı (Konak) Camii XVIII. yüzyılda yapıldığı dönemde deniz kenarında bulunduğu için Yalı ismini alan bu camii, Ayşe hatun ismiyle de anılmaktaydı. Caminin yapım tarihi hakkında 1755 ve 1774 olmak üzere iki farklı tarih ileri sürülmektedir. Ancak XVIII. yüzyıla ait olan bu eseri, İzmirli Ayşe Hatun, deniz kıyısındaki medresesinin avlusuna Kütahya çinileriyle bezeli, tek minareli zarif biçimde yaptırmıştır.

Cumhuriyet Meydanı ve Atatürk Anıtı 1922 yangını sonrasında İzmir'in imar çalışmaları içinde en önemli kazanımlarından birisi, hiç kuşkusuz Cumhuriyet Meydanı ve bu meydanda yer alan Atatürk anıtıdır. Meydan ve anıt, kentsel planlama bakımından en önemli göstergelerinden birisidir. 1925 yılında yapımı tasarlanan meydan ve anıt, ancak 1929 yılında projelendirilmiş ve İtalyan heykeltıraş Canonica'ya ısmarlanmışsa da, ekonomik bunalım nedeniyle ancak 1932'de dönemin Belediye Reisi Behçet Uz'un çabaları ile tamamlanabilmiştir.

İzmir Milli Kütüphane ve Elhamra Sineması Türkiye'nin Milli adını taşıyan ilk Kütüphanesi olan İzmir Milli Kütüphanesi, İttihat ve Terakki Fırkası'nın çabalarıyla, 1912 yılında okumuş, kültürlü Türk gençlerinin yetiştirilmesi amacıyla, Beyler Sokağındaki Salepçi-zade Konağının selamlık bölümünde hizmete girmişti. Bu günkü binasının yapımına 1922'den sonra başlanarak, 1926 yılında Elhamra Sineması tamamlanarak hizmete açılmış, kütüphane binası ise 1933 yılında tamamlanabilmiştir. Bu anıt eserin projesi Mimar Tahsin Sermet Bey tarafından Neo-Klasik tarzda hazırlanmıştır.

Fuar Ticari ilişkilerin yoğun yaşandığı bir liman kent olan İzmir, Yunan işgali ve sonrasında kentin yanmasıyla, bu özelliğini yitirmişti. Kurtuluş sonrası kentin uluslararası ticari kimliğinin yeniden canlandırılması, ürünlerinin dış pazarlara tanıtılması ihtiyacı vardı. Bunun için daha 17 Şubat 1923'te gerçekleştirilen İzmir İktisat Kongresi sırasında İzmir Fuarı'nın temeli sayılabilecek, Yerli Malları sergisi düzenlenmiştir. Bu geçici sergiden sonra, 1927 yılında Vali Kazım Paşa'nın girişimleriyle, 9 Eylül Meşheri adıyla sergiler, önce Mithatpaşa Sanat Enstitüsünde,

Doküman No	SYS 001
Yayın Tarihi	08.08.2025
Revizyon No	00
Revizyon Tarihi	

daha sonraları günümüzde Efes Oteli olan sahada açılmıştır. 1931 yılında uluslar arası statüye kavuşan İzmir Fuarı, 1936 yılından itibaren, yangın yerlerini imar etmek amacıyla yapılan Kültürpark'ta düzenlenmeye başlamıştır.

Alaçatı, İzmir'in 80km batısında yer alır.

Alaçatı'nın tarihi M.Ö. 3000'lere kadar uzanır. M.Ö. 10. yüzyılda Alaçatı, İyonya bölgesinin tam merkezinde bulunur. Antik dönemdeki ismi ise "Agrilia"dır. Agrilia bir İyon köyüdür. Bölgenin en büyük İyon şehri ise Erythrai'dir.

Sırasıyla Lydia, Pers, Bergama Krallığı, Roma, Bizans ve 14. yüzyılda Cenevizlilerin hakimiyetine girmiştir.

16. yüzyıl Osmanlı döneminde Alacaat isimli bir aşiretin yeleşmesiyle önem kazanmaya başlar. Bir hikâyeye göre bölge ağasının bir alaca atı varmış. Alaca atlı kelmesinden türeme ihtimali de vardır. Yine 16. yüzyılda bölgeyi Piri Resi ziyaret eder. 1566 yılında Osmanlı Sakız adasını fetheder ve bölgeye bir Türk aşireti olan Alacaat aşireti yerleştirilir. 17. yüzyıla gelindiğinde, dönemin sadrazamı, güneyi bataklık olan bölgenin ıslah edilmesini buyurur.

Verimli topraklara sahip olan bölgeye 19. yüzyılın ortalarında Hacı Memiş ayan olarak atanır. (Ayan: devletin, asker ve vergi toplama işlerini üstlenen kişilerdir.) Osmanlı ayani Hacı Memiş, depremlerle yıkılmış olan Sakız Adası'ndaki yoksullaşan Rum nüfusu çeşitli işlerde çalışmak üzere Alacaat köyüne davet eder. Rum işçilerin katkıları sonucunda Alaçatı'nın güneyindeki bataklık bölge kurtararak yerleşime açılır. Hacı Memiş, Sakız Adası'ndaki Rum nüfusunu bölgeye çağırır. Alacaat köyünde sıtmaya yol açan bataklık kurutmak üzere, Alaçatı Limanı'na bir kanal açılır. Açılan kanal ise sonradan gemilerin yanaştığı bir liman olur. Yöredeki toprak sahibi Türkler, kanal inşası için gelen Rum işçilere tarlalarını imar edip işlemeleri koşulu ile verir. Böylece denizden bir kaç kilometre içeride bir köy kurulur. Rumların yöreye yerleşip Türk toprak sahiplerinin verimli tarlalarını kiralamasıyla Alaçatı'da bağcılık da gelişmeye başlar. Yine bu dönemde Avrupa bağlarında bir hastalık kol gezer. Avrupalılar, şarap ihtiyaçlarını karşılamak için farklı bağlara yönelirler. Verimli ve sağlıklı bağlara sahip ve de limanı bulunan Alaçatı için bu büyük bir fırsat olmuştur. Limanı sayesinde şarap ihracatıyla zengin bir yerleşim yeri haline gelmiştir. Maddi olanakları geliştikçe işlettikleri tarlaları satın almaya başlayan Rumlar ile birlikte ticaret hayatı da hareketlenir. Bugün Alaçatı'nın birer birer restore edilmekte olan göz alıcı taş evlerinin çoğu, 1850-1890 yılları arasında inşa edilen bu tarihi evlerdir. Buraya yerleşen Rumlar, yörenin imarında önemli rol oynamışlardır. 1878 ve 1881 yılında 2 büyük deprem meydana gelir ve evlere zarar verir.

1895 yılı nüfus sayımına göre, Alaçatı'nın nüfusu 13845 kişidir ve bu nüfusun sadece 132 kişisi müslumandır. Ancak 1912 yılındaki Balkan Savaşı'nda, Balkanlar'dan kaçan Girit, Yugoslavya, Selanik ve Makedonya'dan gelen müslüman

göçmenlerin yerleştirilir. Bağları ve şarabı ile ünlenen bölgenin geçim kaynağı, nüfus değişimi ile birlikte tütün ekimi, zeytin, enginar, anason, narenciye, kavun, sakız ağacı ve hayvancılık olarak dönüşür. Balkan Savaşıyla ve 1. Dünya Savaşıyla birlikte Rum nüfus da göç etmek zorunda kalır. 1. Dünya Savaşı bitmesiyle buradan göçmek zorunda kalmış bazı aileler tekrar geri dönerler ama bu durum fazla uzun

Doküman No	SYS 001
Yayın Tarihi	08.08.2025
Revizyon No	00
Revizyon Tarihi	

sürmeyecektir. 1922 yılında tekrar buradan ayrılmak zorunda kalmışlardır. 1924 yılında Türkiye ile Yunanistan arasında imzalanan “mübadele anlaşması” ile Türkiye’deki yerleşik Ortodoks Rumlar Yunanistan’a gönderilir. Bu uygulama ile 2 milyona yakın insan göç etmeye zorlanır.

Rumlar Alacatiya, Alatsata ismini vermiş. Göçmen Türkler ise bunu Alaçatı"ya çevirmiş. Alaçatıdan göçmek zorunda kalmış olan Rumlar dünyanın farklı köşelerine göçmüşler ama Alatsata ismini yaşatmışlardır. Günümüzde Girit adasında Nea Alatsata, Avustralyada ve Amerikada şehirler kurmuşlardır. 2. dünya savaşına kadar. Alaçatı limanı İzmir"in ihracat limanı olarak kullanılmıştır.

1990'lara gelindiğinde ise Alaçatı bu kez de rüzgarıyla ün salmaya başlar. Rüzgar sörfü tutkunlarının limana gelmesi ile birlikte, Alaçatı'nın bir turizm destinasyonuna dönüşümü başlamış olur. Alaçatı günümüzde, koruduğu tarihi dokusu ve doğal güzelliği ile turizmin en gözde ve seçkin tatil beldelerinin başında gelmektedir.

Özellikle Rum mimarisinin etkisinde kalan Alaçatı'da evler yöreye özgü taşlardan ekseriyetle cumbalı ve iki katlı olarak inşa edilmişlerdir. Ev yapımında yöreye ait pomza taşı kullanılmıştır. Evler yaz mevsiminin dayanılmaz sıcaklığına karşı, kuzey-güney yönünde ve güneşi az görecektir şekilde ve yazın rüzgardan en iyi şekilde istifade eden mimariye sahip şekilde inşa edilmişlerdir. Dar sokaklar gölge sağlar. Alaçatı'nın sembolü haline gelmiş ve dönemin teknoloji harikası olarak adlandırılan yel değirmenleri ise yörenin en eski yapılarından.

2006 yılında Alaçatı kentsel sit alanı ilan edilerek, geleneksel mimariye uygun olmayan yeni binaların yapılmasının önüne de geçilmiştir. Alaçatı taşı olarak bilinen ve pomza taşı görünümlü kesme taşlardan yapılan taş evler sayesinde bölgenin mimari dokusu bir değer haline gelmiş ve korunmuştur. Nüfusu 10000 kişidir. 704 kilometrekarelik alanında birçok eğlence mekânı ve oteli barındırır. 2010 yılından beri düzenlenmekte olan Alaçatı Ot Festivalinde bölgede yetişen otlardan yapılan yemeklerle ot çeşitlerinin tanıtılması hedeflenmektedir.

Çeşme Tarihi

Çeşme İzmir'in 94 km. batısında, kendi adını taşıyan yarımada'nın en ucunda kurulmuştur. Türkiye'nin en batı ucudur. Son derece korunaklı bir limana sahip 12 iyon kentinden biri olan Erythrai antik şehrinin iskelesi olarak kullanılmıştır. Mısır, Kıbrıs ve batı ülkeleri ile ticari ilişkiler kurulmuştur. Çeşme'nin bugünkü adını denizcilerin su temin ettikleri “çeşme”lerden aldığı sanılmaktadır. Çünkü Çeşme'nin en önemli özellikleri içme suyu ve limanıdır.

1081 yılında Türklerin eline Çaka Bey tarafından eline geçirilmiştir. Çeşme Limanı, 14.yy Başlarında Aydınoğullarının bir deniz üssü durumuna getirilmiştir. İlk kez Yıldırım Beyazıt tarafından Osmanlı topraklarına katılmıştır. Fakat Ankara Savaşı'ndan sonra (1402), Timur tarafından yeniden Aydınoğulları'na verilir. 1422 yılında tekrar Osmanlı Egemenliğine geçmiştir. 1503 yılında 2. Beyazıt tarafından Çeşme kalesi inşa ettirilmiştir. 1529 yılında Kanuni Sultan Süleyman tarafından bir kervansaray yapılmıştır.

1770 yılında Osmanlı-Rus savaşı sırasında Çeşme kalesi açıklarında büyük bir deniz

Doküman No	SYS 001
Yayın Tarihi	08.08.2025
Revizyon No	00
Revizyon Tarihi	

savaşı gerçekleşmiştir. Osmanlı tarihinde İnebahtı Deniz Savaşından (1571) sonraki

2. büyük yenilgidir. Bu savaşın sonucunda Rusya bir süreliğine Ege Denizine ve Ege Denizindeki adalara sahip olmuştur.

Azınlıkların Osmanlıya karşı ayaklanmalarını hızlandırmıştır. 60 gemiden oluşan Osmanlı donanmasının 50 gemisi ve yaklaşık 10,000 levend kaybedilmiştir. Bu baskın sırasında ve sonrasında cesareti ve başarılarından ötürü Cezayirli Hasan Paşa, Kaptan-ı Deryalığa terfi ettirilmiştir. Aslen kendisi Cezayirli değildir, Cezayir'e yapılan bir sefer sonucu bir düşman gemisi saldırısı sırasındaki kahramanlığından dolayı Cezayirli ünvanını almıştır. Rivayete göre evcilleştirdiği aslanla birlikte dolaşması "Aslanlı Paşa" denmesine yol açmıştır. Bu zaferin anısına Ruslar, Rusyada farklı noktalarda anıtlar inşa etmişlerdir. 1774 yılında da Küçük Kaynarca Antlaşması imzalanmak durumunda kalmıştır. 1795 yılında Cezayirli Hasan Paşa, Kaptan-ı Deryalığı sırasında Amerika ile Osmanlı arasındaki ilk vergilendirme anlaşması imzalanmıştır. Bu antlaşmaya göre Akdenize çıkan Amerikan ticaret gemileri Osmanlı Deniz Kuvvetleri tarafından korunacak, bunun karşılığı olarak da ABD, Osmanlı Devleti'ne vergi verecekti.

17.yy sonlarından itibaren Batı Anadolu ürünlerinin satıldığı küçük bir ticaret merkezi olan İzmir'in bir anda ticari üstünlüğü ele geçirmesiyle, Çeşme Limanı, İzmir Limanı'nın yanında giderek gerilemiş ve önemini yitirmiştir.

Çeşme'nin günümüzdeki nüfusu 40000 kişidir.

Çeşme'nin karşısındaki yunan adası olan Sakız Adası, Yunanca ismiyle Chios, Yunanistan'ın 5. büyük adasıdır ve Türkiye'ye 4.5 deniz mili uzaklıktadır. Sakız üretiminden dolayı Sakız Adası denmiştir. Kanuni Sultan Süleyman döneminde Osmanlı Egemenliğine geçmiş yaklaşık 350 yıl, Balkan savaşlarına kadar Osmanlı egemenliğinde kalmıştır. Şu anki nüfusu 50000 kişidir. Namık Kemal bu adaya sürgüne gönderilmişti.

Doküman No	SYS 001
Yayın Tarihi	08.08.2025
Revizyon No	00
Revizyon Tarihi	

İzmir'in Gezilebilecek Tarihi Yerleri

İzmir, zengin tarihi geçmişiyle pek çok önemli antik kente ve tarihi yapıya ev sahipliği yapmaktadır. Hem antik çağlardan hem de Osmanlı dönemi ve Cumhuriyet döneminden izler taşıyan İzmir'de gezilebilecek tarihi yerler oldukça fazladır. İşte İzmir'in gezilebilecek başlıca tarihi yerleri:

1. Efes Antik Kenti

Dünyanın en önemli antik kentlerinden biri olan Efes, İzmir'in Selçuk ilçesinde yer alır. Roma dönemine ait harabeler, Artemis Tapınağı, Celsus Kütüphanesi, Büyük Tiyatro ve diğer önemli yapılarıyla ünlüdür. Efes, UNESCO Dünya Mirası Listesi'nde yer alır.

2. Pergamon (Bergama) Antik Kenti

Antik Pergamon, Bergama ilçesinde yer alan ve Helenistik dönemin en önemli şehirlerinden biridir. Akropol, Asklepion (sağlık tapınağı), Kızıl Avlu ve Bergama Kütüphanesi gibi önemli yapıları barındırır.

3. Agora Antik Kenti (İzmir Agora)

İzmir şehir merkezinde bulunan Agora, Roma dönemine ait bir pazar yeridir. Antik kalıntıları arasında sütunlar, duvarlar ve çeşmeler yer alır. İzmir'in tarihini derinlemesine keşfetmek isteyenler için önemli bir ziyaret noktasıdır.

4. Kadifekale (Pagos Tepesi)

İzmir'in en yüksek noktasında yer alan Kadifekale, M.Ö. 4. yüzyıla kadar uzandığı tahmin edilen bir Helenistik kaledir. Kaleden İzmir'in muazzam manzarasını izleyebilirsiniz. Antik dönemde savunma amaçlı kullanılan kale, günümüzde ziyaretçilere açık bir açık hava müzesi gibidir.

5. Şirince Köyü

Şirince, Osmanlı dönemine ait taş evleriyle ünlü, tarihi bir köydür. Efes Antik Kenti'ne oldukça yakın olan bu köy, geleneksel Türk köy hayatını keşfetmek için mükemmel bir yerdir. Şirince, aynı zamanda şaraplarıyla ünlüdür.

6. İzmir Saat Kulesi ve Konak Meydanı

1901 yılında II. Abdülhamid tarafından yaptırılan Saat Kulesi, İzmir'in simgelerinden biridir. Konak Meydanı çevresindeki Osmanlı döneminden kalma yapılar ve heykeller de tarihi bir atmosfer sunar.

7. Kemeraltı Çarşısı

İzmir'in tarihi alışveriş çarşısıdır. Osmanlı dönemine ait bir ticaret merkezidir ve burada geleneksel el sanatları, hediyelikler, antikalar ve yerel gıda ürünleri satılmaktadır. Kemeraltı, İzmir'in sosyal ve ticari hayatına dair bir yolculuk yapmanızı sağlar.

8. Kadifekale ve Bizans Suru Kalıntıları

Kadifekale'nin alt kısımlarında, Bizans dönemine ait surlar ve kalıntılar yer alır. İzmir'in savunma tarihine dair izler sunan bu yapılar, şehre hakim bir konumda yer almaktadır.

Doküman No	SYS 001
Yayın Tarihi	08.08.2025
Revizyon No	00
Revizyon Tarihi	

İzmir Arkeoloji Müzesi

İzmir'in tarihine dair geniş bir koleksiyona sahip olan bu müze, MÖ 3000 yıllarına kadar uzanan eserleri sergiler. Efes, Pergamon ve diğer antik kentlerden çıkarılan heykeller, taşlar ve günlük yaşam araçları burada sergilenmektedir.

10. Meryem Ana Evi ve Meryem Ana Kilisesi

Efes Antik Kenti'ne oldukça yakın bir konumda yer alan Meryem Ana Evi, Hristiyanlık için önemli bir hac merkezidir. Hristiyanlar tarafından, Meryem Ana'nın son yıllarını burada geçirdiği kabul edilir.

11. Red Basilica (Kızıl Avlu)

Bergama'da bulunan Red Basilica, Roma dönemine ait büyük bir yapıdır. Bu eski kilise, özellikle görkemli yapısı ve tarihi ile dikkat çeker. Kızıl Avlu, hem Bizans hem de Roma dönemine ait izler taşıyan bir yapıdır.

12. Celsus Kütüphanesi (Efes)

Efes Antik Kenti'nin en bilinen yapılarından biridir. Roma dönemine ait olan bu kütüphane, antik dünyanın en büyük kütüphanelerinden biriydi. Görkemli mimarisiyle dikkat çeker ve dönemin zengin kültürel hayatını yansıtır.

Çeşme'nin Tarihi Dokusu ve Gezilebilecek Bölge

Ege'nin incisi olarak bilinen Çeşme, yalnızca denizi, plajları ve eğlence hayatıyla değil; aynı zamanda binlerce yıllık tarihî geçmişiyle de öne çıkar. İyonya uygarlığından Osmanlı'ya kadar pek çok medeniyete ev sahipliği yapan ilçe, hem antik çağlardan kalma kalıntıları hem de Osmanlı mimarisinin zarif örneklerini barındırır. Bu nedenle Çeşme, hem tarih hem de kültür meraklıları için tam anlamıyla bir açık hava müzesidir.

Çeşme Kalesi (1508)

Çeşme denildiğinde ilk akla gelen simge yapıdır. II. Bayezid döneminde, korsan saldırılarına karşı kenti korumak için yaptırılmıştır. Dönemin ünlü mimarlarından biri tarafından inşa edilen kale, deniz kıyısında yükselerek stratejik bir savunma noktası oluşturmuştur.

Kalede altı kule ve üç büyük kapı yer alır. İç kısmında askerî alanlar, depolar ve yaşam alanları bulunmaktaydı. Bugün ise Çeşme Kalesi, yalnızca tarihî bir yapı değil, aynı zamanda kültürel bir merkezdir. Kale içinde **Çeşme Arkeoloji Müzesi** yer alır, yaz aylarında konserler, festivaller ve çeşitli etkinlikler düzenlenir.

Çeşme Arkeoloji Müzesi

Çeşme Kalesi'nin içinde bulunan bu müze, bölgenin tarihini daha yakından tanımak isteyenler için eşsizdir. Müzenin koleksiyonunda özellikle **Erythrai Antik Kenti** kazılarında çıkarılan heykeller, çömlekler, sikkeler ve günlük yaşamdan izler taşıyan eserler sergilenmektedir. Ayrıca Osmanlı dönemine ait objeler de bulunur. Ziyaretçiler burada, Çeşme'nin yalnızca Osmanlı değil, antik çağlardan günümüze uzanan çok katmanlı tarihini görebilirler.

Çeşme Kervansarayı (1528)

Kanuni Sultan Süleyman'ın emriyle yapılmış olan bu kervansaray, Osmanlı döneminde hem tüccarların hem de yolcuların konakladığı önemli bir durak noktasıydı. Yapı, klasik Osmanlı han mimarisinin Ege'deki en güzel örneklerinden biridir. İç avlusu, taş duvarları ve kemerli yapısıyla hâlâ dimdik ayakta durmaktadır. Bugün restore edilerek otel ve restoran olarak kullanılan kervansaray, tarihi atmosferiyle ziyaretçilere adeta geçmişte bir yolculuk yaptırır.

Kurşunlu Camii (16. yüzyıl)

Doküman No	SYS 001
Yayın Tarihi	08.08.2025
Revizyon No	00
Revizyon Tarihi	

Çeşme merkezinde yer alan bu cami, kubbesinin kurşunla kaplanmasından dolayı bu adı almıştır. Osmanlı klasik mimarisinin taş işçiliğini en güzel şekilde yansıtır. İç mekânındaki sade ama huzurlu atmosferi, taş duvarlarının sağlamlığıyla birleşerek hem yerli halk hem de ziyaretçiler için manevi bir merkez olmuştur. Bugün hâlâ ibadete açık olan cami, Çeşme'nin Osmanlı mirasının simgelerinden biridir.

Erythrai (Erythrae) Antik Kenti – Ildır Köyü

Çeşme merkezine yaklaşık 20 km uzaklıktaki Ildır köyünde yer alır. İyon şehir devletlerinden biri olan Erythrai, M.Ö. 7. yüzyılda büyük bir ticaret ve kültür merkeziydi. Adını “kırmızı toprak” anlamına gelen kelimeden alır. Burada antik tiyatro, sur duvarları, tapınak kalıntıları ve agora (çarşı) gibi yapılar görülebilir. Erythrai aynı zamanda antik dünyanın önemli kehanet merkezlerinden biriydi; buradaki kahinlerin söyledikleri kehanetler Delfi kadar ünlüydü. Köyün sokaklarında dolaşırken antik taşların hâlâ günlük hayatın bir parçası olduğunu görmek ziyaretçilere büyüleyici bir deneyim yaşatır.

Ayios Haralambos Kilisesi (1832)

Çeşme merkezinde bulunan bu Rum Ortodoks kilisesi, 19. yüzyılda yapılmıştır. Uzun yıllar boyunca depo olarak kullanılsa da restore edilerek kültürel bir etkinlik merkezine dönüştürülmüştür. Kilise, taş mimarisi ve yüksek tavanlı yapısıyla dikkat çeker. Günümüzde sergilere, sanat etkinliklerine ve konserlere ev sahipliği yapmaktadır. Bu da Çeşme'nin çok kültürlü tarihine işaret eder.

Hacı Memiş Camii ve Çeşmesi (18. yüzyıl)

Alaçatı'nın en bilinen yapılarından biridir. Cami, kesme taş işçiliğiyle yapılmış olup sade bir Osmanlı mimarisi sergiler. Yanında bulunan tarihi çeşme, hem işleviyle hem de estetik görünümüyle Alaçatı'nın dokusuna ayrı bir değer katar.

Alaçatı Yel Değirmenleri ve Taş Evler

Çeşme'nin en ünlü bölgelerinden biri olan Alaçatı, yalnızca butik otelleri ve kafeleriyle değil, tarihi taş evleri ve yel değirmenleriyle de dikkat çeker. Rum mimarisiyle Osmanlı taş işçiliğinin birleştiği bu evler, dar sokaklarla birlikte Alaçatı'ya özgü bir atmosfer oluşturur. Özellikle 19. yüzyıldan kalma yel değirmenleri, Alaçatı'nın simgesi hâline gelmiştir.

Çeşme'nin Tarihi Çeşmeleri

İlçeye adını veren “çeşmeler”, Osmanlı döneminden kalma zarif taş işçiliğiyle yapılmış su kaynaklarıdır. Kaymakam Çeşmesi ve Hacı Memiş Mahallesi'ndeki çeşmeler en çok bilinenleridir. Bu çeşmeler yalnızca su kaynağı değil, aynı zamanda sosyal hayatın da merkezi olmuştur. İnsanların buluşma noktası olan bu yapılar, günümüzde de tarihî dokuyu hissettirmeye devam eder.